

A kalocsai gépállomás becsületes dolgozói segítsék a vezetőséget olyan munkaszellem kialakításában, amelyben szégyen a naplopás, a lógás

Elbizakodottságra vezethető megaláztatás honol a kalocsai gépállomáson. A tavaszi tervteljesítésben a gépállomás a közönség között van megvalósítva. Varga elvtárs mezőgazdász ezért mondja a riadót: „Votunk már rosszabbak is”. Kétségtelen, hogy a vezetőleg számos multbeli hiányosságát pótolta az utóbbi időben, javult a munka üteme. Ez azonban mind nem ok az elégedettségre — sőt. Ha alaposabban a „amok” mögé nézünk: kitűnik, hogy a tervteljesítés csak látszólagos. Laza tavaszi tervet nem volt nehéz globálisan 70—80 százalékra teljesíteni eddig, — de a munkanormát az utóbbi öt hónapban csak egyetlen dolgozó: Fehér Károlyné teljesítette. S a tavaszi idején megindulása óta a dolgozók teljesítménye mélyen alatta marad a munkaszaknormának. Pedig a határban sok még a munka, egyedül Kalocsán több ezer hold egyéni terület vár felszántásra még.

Mi az oka a gyenge munkának, hiszen terület van, gépek is vannak, sőt dolgozók, méghozzá kiváló dolgozók is vannak. Ifj. Tóth László, Cár János, L. Horváth József, Csédes Imre példamutatóan dolgoznak. Id. Tamaskó Mihály nyújtott munkában egy éjjel több, mint 9 holdat szántott fel, szép eredményei vannak a fiatal Dubai Lászlónak és Fejes Györgynek.

Miért nem tudja ez a pár dolgozó magával ragadni a többieket? Miért van az, hogy csupán 11 dolgozó, tehát az összátszámnak kevesebb, mint fele van csak a versenyben a többiekkel — Varga mezőgazdász szavaival élve: — „hiányoznak a versenyre”? — Azért, mert a pártszervezet még mindig nem fordít elég gondot a dolgozók nevelésére, a verseny politikai jelentőségének megértetésére s még mindig nem veszi fel elég keményen a harcot a naplopással, hanyagokkal szemben. Tagadhatatlan, hogy vannak már eredmények. Nyolc feleletlen traktoristát — közöttük negyven fegyveres úton — már eltávolították a gépállomásról, akik csak a munkaszellemet züllesztették s akik oda juttatták a gépállomást, napról napra állott. Azóta javult a politikai munka, a munkafegyver.

De még mindig kevés. Ahhoz azonban, hogy a pártszervezet a gépállomás vezetőségére további eredményeket érthessen el a munka megjavításában — szükség van a becsületes dolgozók segítségére is.

Hiszen elsősorban az a eredményeket, becsületeket rontják le a naplopók. Kézzelfogható példa erre: az egyetként felkes és igyekvő Molnár Sándorné, Kanceler Mihály társai miatt nem tud eredményt felmutatni? Kanc er pedig 5 hónapos brigádvezető iskolát is végzett, elcsavarog szeptől, ha említk, hozzá sem nyúl, úgy gondolkodik majd a munkaszakmáját. Hasonló szégyene a gépállomásnak Tóth László, aki a foktói Béké termelőcsoportban dolgozik. Az ilyen dolgozók két munkaszakban sem tudnak elérni olyan eredményt, mint a becsületesek a nyújtott munkában.

S nem helyes ifj. Tóth Lászlónak, a gépállomás legjobb dolgozóinak véleménye: „En nem törődöm velük, végzem a magam munkáját, majd a vezetőség dönt a hanyagok felett. Nem helyes, mert igenis kötelességük törődni az élenjáróknak a lemaradókkal. Tanítani, segíteni, bírítani kell őket. Miattuk az egész gépállomás becsülete forog kockán. A kalocsai gépállomás vezető

tőségére nagy munka vár még, hogy felszámolja gyökeresen a jelenlegi helyzetet a gépállomáson. Szívós, politikai felvilágosító munka, kemény határozottság kell ehhez. De egyedül semmire sem tudják megoldani. Elsősorban a gépállomás kommunisztáinak, de minden becsületes traktorosnak kötelessége támogatni a pártszervezetet, a vezetőséget olyan munkaszellem kialakításában, amelyben szégyen a lógás, a naplopás. A Kanceler Mihályok, a Tóth Lászlók érzékelik, hogy magatartásuk miatt megvetik, kiközösítik őket maguk közül a lelkibeméretes dolgozók — hadd szegyeljék meg magukat, hadd térjenek észre. S ha továbbra sem változnak meg — nincs helyük a gépállomáson!

A vezetőség kérje, igényelje ezt a segítséget az élenjáróktól — azok pedig adják meg. Ha ilyen módon, közös összefogással megindul a harc a munkafegyverem megszüntetéséért — bizonyos, hogy a „gyenge közönség” közül, az élvonalbeliek sorába kerül a kalocsai gépállomás is.

Élénkebb munkát a kecskeméti tanács mezőgazdasági osztályán!

A TANÁCSOK mezőgazdasági osztályának feladata biztosítani a mezőgazdasági munkáit gyors, sikeres végrehatását. Ehhez segítséget kell nyújtani az állandó bizottságoknak és az albizottságoknak is. A gyors, zökkenőmentes munka biztosításához azonban a kecskeméti tanács mezőgazdasági osztályán még sok hiányzik. A tavaszi munkák megkezdésekor jól indultak az új gazdasági évként, időben földbe került a város határában a tavasz-búza. De a szántással és a többi vetéssel már elmaradtak. Egyedül a tanács felelős azért is, hogy a napraforgóvetést csak 22 százalékra teljesítették eddig. A dolgozó parasztnak többsége még nem tudja, hogy a napraforgómag elszállításra készen megérkezett a tanszékhez.

AZ OSZTÁLY nem sokat tesz a kulákzabotálásokról megakadályozásáról sem, akiknek lemaradása az árpavetésben 78, a napraforgóvetésben 84 százalékos. Ez nemcsak a város becsületes dolgozó parasztiainak eredményét rontja le, de súlyos kárt okoz népgazdaságunknak is.

Az osztály kötelessége, hogy ugyanolyan kemény kézzel vessen véget a kulákok késmeskedésének, mint ahogy

gyan elejét vette a szörnyű szándékuknak. A kulákok ugyanis igyekeztek kihasználni, hogy egyes dolgozó parasztnak nincs igacsejük. Öv, Madarasi Istvánnak a kulák méregdrágán akarta felszántani földjét — a mezőgazdasági osztály hivatalos áron végeztette el velük a munkákat.

NINCS MOST IDŐ a megállásra, kényelmes elégedettségre, az eddigi eredményekről való szunyókálásra! A városban 8 ezer hold szőlő is tarthat, amelynek nyitását március 31-ig, megszüntet április hó 15-ig el kell végezni. S mind ezt csak úgy lehet, ha a mezőgazdasági osztály lankadatilán harcossággal irányítja, mozgósítja a dolgozó parasztnak, ha megében felgyel a hiányosságokra és azonnal pótolja azokat. Ha népszerűsíti, az egész város dolgozó parasztságának mozgósítására az olyan példákat, mint az Igazság termelőcsoport, amely a tavasziárpát határidő előtt elvetette és a szántást is egészében befejezte. Arra törekedjék az osztály, hogy ne egy-két termelőcsoport, és dolgozó parasztnak legyen példa, de az egész város munkája követendő mintául álljon meggyünkben.

A városföldi Dózsa tsz-ben 26 hold lucernát vetettek el vasárnap

Megyénk termelőszövetkezetek és csoportjainak dolgozói minden nap újabb győzelmeiket aratnak a tavaszi munkák csatájában. Ebben a munkában a vasárnap sem képez kivételt.

Március 29-én is sok termelőszövetkezetben és csoportban serényen folyt a munka.

A kecskeméti járásban a városföldi Dózsa termelőszövetkezet dolgozói tavaly is az első között voltak a vetési és a növényápolási munkákban. Ez évben sem akarnak lemaradni. Határidő előtt keresztorsosan elvetett 30 hold tavasziárpájuk már szépen zöldel kikelt már a 18 hold zabvetésük is. Az elmúlt néten negyzetesen került a földbe 50 holdon a napraforgó mag. A vetés gyorsasága mellett nem hanyagolják el az új agrotechnikai módszereket sem.

Ez évben a tavaszi vetésüknek több mint 90 százalékát keresztorsosan, illetve

negyzetesen vetették. A felszabadulási hét sikereért az elmúlt vasárnap is dolgoztak. Ezen a napon

26 hold lucernát vetettek el. Hétfén, 30-án megkezdtek 160 holdon a kukoricavetés alá a szántás elmulasztását. A munkából az asszonyok is kivesszik részüket. A burgonya válogatásait végzik, de emellett a 12 holdas kertészetben is tevékenykednek.

A kiskunfélegyházi Dózsa tsz-ben is nagy lendülettel folyik a munka, 80 hold árpájuk már kikelt. Hogy idejében földbe kerüljön a 70 hold napraforgó, úgy határoztak, hogy

vasárnap is dolgoznak. Az elmúlt vasárnap 8 hold napraforgót vetettek el. A vetés mellett már folyik a 360 hold kukoricavetés alá a tájfelőkészítés. Vállalták, hogy április 4-ig elvetik a burgonyát is.

Megajésérjük

TISZAKÉCSKE község tanácsát, mert a község a begyűjtésben elért eredményeit a tanács jó munkájának, a jól működő állandó bizottságának és aktiválózatának, a tömegszervezetekkel való jó együttműködésének köszönheti.

Az állandó bizottság tagjai között kialakult verseny lendítőerejévé vált a dolgozó parasztság versenymozgalmak. A bizottság tagjai való mennyire teljesítették már negyedévi kötelezettségüket, sőt többen a félét is. Az állandó bizottság tagjai dícsérelveket írnak azoknak a dolgozó parasztnak, akik teljesítették beadási kötelezettségüket, de írunk azoknak is, akik nem teljesítették. Figyelmessétek őket a mulasztásra s azok következményeire, mind egyéni, mind nemzetgazdasági szempontból.

HAJÓS község termelőcsoportjait becsülettel példát mutatnak a beadási teljesítésben. Az Új Élet csoportjának már minden tagja teljesítette negyedévi kötelezettségét, sőt az adófizetésben is csupán három hátralekés van. A Vörösi Csillag, Haladás és Tanács csoportok tagjai egyénileg tesznek eleget a csoport tojás és baromfi-beadási kötelezettségének, nem lévén elegendő közös baromfi-örzs. Helves az is, hogy a Petőfi csoport elnöke, — aki ezidáig megrögött hátralekés volt a beadási — a tagok azzal szorgosították meg és hívták fel figyelmét az egyéni példamutatásra, hogy a széquentáblán kiellenegreztek. Az elnök azonnal teljesítette beadási kötelezettségét.

KATYMÁR község népművelői, az állandó bizottság tagjait, akik a begyűjtésben mutatkozó elmaradást úgy igyekeznek pótolni, hogy a vállaltat tett dolgozó parasztnak teljesítését időnként ellenőrzik. A kiváló teljesítőket a tanács népszerűsíti, míg az elmaradókat kiellenegrezi. — Egyben dícséretet érdemel Drágszál, Hajós és Miske, ahol a katymári népművelői módszerének alkalmazásával a kalocsai járás községei között a legjobb eredményt érték el.

Megyénk hírei

VASÁRNAP a népművelők felvilágosító munkát végeztek. Tass községben a népművelők felvilágosító munkájának nyomán több mint 100 dolgozó parasztnak tett felajánlást a felszabadulási hét tiszteletére. Varga Hajnal tassi DISZ-fiatal 18 parasztházat látogatott le és ebből 16 tett felajánlást.

Megrójuk

A TAZLARI községi tanácsot, mert a felszabadulási hetet helytelenül szervezte meg. Az elmúlt vasárnapi agitáció során a tanács részéről egyetlen képviselő sem jelent meg. A helyi pártszervezet titkárnak kellett meggyőzni magát a tanácselnököt is, hogy foglalkozzék a begyűjtés kérdésével. Az agitációra kiküldött népművelőket azonban a pártszervezet sem készítette fel megfelelően, mert például Nemes elvtárs a háziagítáció során azt mondta egyik dolgozó parasztnak: adj a kekérpárját és vegyén rajta tojást. Ez a módszer nem a tudatosító, meggyőző munkának a fegyvere.

A HOMOKMEGYI tanácsot, mert negyedévi tojása és baromfi-begyűjtése százalékban alig kifejezhető eredmény. Az állandó bizottság csak papíron működik. A tömegmozgósítás, az állandó bizottsággal való foglalkozás elhanyagolása mellett nem kéri számon a község 62 kulákjától a kötelezettség teljesítését. Ennek a szegyenletes megalkuvásnak az eredménye, hogy a kulákok ezideig mindössze 18 kg baromfi adtak be de tojást egyetlen darabot sem. Ugyanezek a hibák még fokozottabban megmutatkoznak Szakmáron. Ideje, hogy a tanács megjavítsa munkáját, mert a jelenlegi ütem mellett egy esztendő kell ahhoz, hogy — nem 100, de 10 százalékra is teljesítse a község a begyűjtési tervet.

KUNSZENTMIKLÓS község népművelői, akik közül 200 helyett csupán 48 jelent meg a vasárnapi agitációs munkán — azok is valamennyien fizetéses állásban lévő dolgozók. Az MND SZ tagjait az tartja vizsgálja, hogy vezetők tanácsai funkcionáriusok feleségek nem mennek egy alkalommal sem agitálni, egyedül csak a községi párttitkár felesége jár népművelőmunkára. S igen helytelen az is, hogy a községi tanács hangshíradója vasárnap mindenről beszél, de a begyűjtésről, a felszabadulási hétről egy szó sem esett s az elnöki-nyertes csak figyelmeztetésre olvasott be néhány sort a felszabadulási héttel, a versennyel kapcsolatban.

NE FELEDD A MULTAT!

1939-BEN Kulcsár József Hercegszántón, a Karapancsai-kastélyban szolgált. Egy alkalommal botrány tört ki: Hoffmann gondnok felfedezte, hogy 10 darab ezüst gyertyatartó és 208 darab ezüst evőeszköz eltűnt. Ellopták. Nosza gyorsan keresni a tettest! S a tettes ki lehet más, mint a rongyos cseléd: Kulcsár. Bekisérlik, vallatják, előbb a móhácsi, majd a pécsi esendőrség tityverit, kinezsa naphosszat. A kínzásoktól félőrlőt ember nem bírja tovább: „bevallja”, hogy ő lopta el az ezüstneműt. A esendőrség elégedetten dörzsöli véres kezét. Már készülnek eládatni Kulcsár Józsefet a zalaegerszegi

gyűjtőtáborba, amikor kipattan a „lopás” ligye: A kastély gondnoka az ezüstneműt egy lakoma alkalmával kísécsönadta a plébániára. Ő is elfelejtette, de a plébános is „megfeledkezett” visszaadni. Kulcsár Józsefnek majdnem életébe került ez az „ártatlan feledékenység”: ma is nyomorekja a esendőrlők embertelán feledékenység”: kastélyban, de a plébánián is soha többé nem törődtek vele az eset után.

Frigyes királyi főherceg birodalma volt a multban a hercegszántói határ. Az egyik tavaszon nagy

lett kiindulni munkát koldulni. SZTIPÁN bácsi, a község öreg előfogatos meséli: Frigyes főherceg egy alkalommal 200 darab sokakmamuszot rendelt a feleségénél és meghagyta, szállítsák utána Pestre. Az asszony el is készítette, felutazott vele a fővárosba. A „fenség” azonban aznap ballábbal kelt fel, vagy sokat vesztett előző este a kártyán, de nem volt hajlandó kifizetni a kért — csak filiéres! — árat. Mit volt mit tenni: a hosszú napok verejtékes munkáját, a szép mamuszokat hazahozta és elajándékozta a rokonoknak, ismerősöknek.